Моя кохана спить, а за вікном
Сади стоять, облиті молоком.
І губи її ніжні, навісні
До себе посміхаються вві сні.

А ніч тече, прозора і легка,
Ледь світиться у темряві рука.
На голому смаглявому плечі —
Слід кольору багряної парчі.